

[Chr. Thomsen.]

på nuværende tidspunkt; dertil er der endnu ikke indhøstet erfaringer nok. Landbrugsministeren har dog overfor udvalget erklæret sig villig til at optage loven til revision på et tidligere tidspunkt end nævnt i lovforslaget, hvis dette skønnes nødvendigt.

Udvalget indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uændret.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Da landbrugsministeren er forhindret i at være tilstede i salen, skal jeg på hans vegne takke for arbejdet i udvalget og for den betænkning, der er afgivet.

Karlskov Jensen: Vi har efter afslutningen af udvalgsbehandlingen af dette lovforslag modtaget en skrivelse fra Grosserer-Societetet med opfordring til endnu en gang at se på spørgsmålet om tidspunktet for lovens revision. Jeg mener, at udvalget mellem anden og tredje behandling bør drøfte dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger mod organisationstvang [af Erik Eriksen, Aksel Møller m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1427, fremsættelsen i tidenden sp. 2798).

Sagen sattes til forhandling.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Det forslag til folketingsbeslutning, der her er fremsat af medlemmer af venstre og det konservative folkeparti vedrørende organi-

sationsforholdene for personer ansat i stat og kommune, er et ganske kortfattet og summarisk forslag, idet man simpelthen opfordrer regeringen til ad lovgivningens vej at skaffe sikkerhed for, at de i stat og kommune ansatte personer ikke, som det hedder, „udsættes for organisationstvang“. Der gives ingen nærmere vejledning. Man får ikke at vide, hvilke arter af foreninger og sammenslutninger der sigtes til; udtrykket „organisationstvang“ er ikke nærmere karakteriseret, ej heller gøres noget forsøg på at præcisere, hvad det vil sige at blive udsat for organisationstvang. Lige så lidt sondrer man mellem forskellige former for offentlig ansættelse, f. eks. tjenestemandsansættelse kontra løs ansættelse; man sondrer ikke mellem offentlige virksomheder og arbejdssteder, der jo kan være af højst forskellig karakter — tænk blot på forskellen mellem f. eks. universitetet og orlogsværftet.

De ærede forslagsstillere vil måske mene, at sådanne sondringer og nærmere definitioner, som jeg her har efterlyst, kun er juridisk pindehuggeri, som ikke behøves, idet det jo er ganske klart, hvad der sigtes til, og man vil her, som den ærede ordfører for forslagsstillerne, hr. Poul Sørensen, gjorde det i sin fremsættelse, henvide til den såkaldte Aarhussag, hvor en løst ansat funktionær ved Aarhus kommune er blevet afskediget.

Af den fremstilling af hele den komplicerede retstilstand på dette vanskelige område, som jeg skal give i det følgende, tror jeg imidlertid det vil fremgå, at forholdene ikke er så enkle, som forslagsstillerne synes at tro.

Et forsvarligt lovforslag lod sig overhovedet næppe udarbejde på grundlag af det forslag til folketingsbeslutning, der her er fremsat. En ganske anderledes udførlig vejledning for et eventuelt lovforslags principper og hensigter ville være nødvendig. Det rimeligste ville derfor efter min mening have været, om de ærede forslagsstillere selv havde udarbejdet lovforslag. Måske er de veget tilbage herfor netop ud fra en forståelse af, hvor vanskeligt det ville være. En lang række forvaltningsretlige og arbejdsretlige problemer måtte først undersøges og klares op. Min første bemærkning må derfor blive at fraråde en vedtagelse af det foreliggende forslag til folketingsbeslut-